

Οι πρώτοι νεκροί του έπους του 1940.

Σ' αυτή τη θαυμάσια φωτογραφία με τα αυστηρά και αθώα πρόσωπα ο τελευταίος εκ των ορθίων, είναι ο πρώτος νεκρός του αλβανικού πολέμου. Βασίλης Τσιαβαλιάρης. Αξίζει να μνημονεύσουμε και τα άλλα πρόσωπα. Από αριστερά η Φώτω και δίπλα ο άνδρας της Ευάγγελος Τσιαβαλιάρης, μετά ο Γιώργος και ο Βασίλης. Τελευταία η Ρίνα (Αικατερίνη). Τέσσερα αδέρφια και η νύφη. Καθιστοί οι γονείς Γιάννης και Αγόρη Τσιαβαλιάρη. Η φωτογραφία είναι του 1930 τότε που ο Βασίλης ήταν 18 ετών ανύπανδρος.

Ο πρώτος νεκρός και πρώτος νεκρός στρατιώτης του έπους του 1940.

Αποδελτιώνοντας την έκδοση της ιστορίας Στρατού με τίτλο «Αγώνες και Νεκροί του Ελληνικού Στρατού κατά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο 1940-45» και σύμφωνα με μαρτυρίες συμπολεμιστών και συγχωριανών, ο πρώτος νεκρός του έπους του 1940 που είναι στρατιώτης, είναι ο Τσιαβαλιάρης Βασίλειος του Ιωάννη σκοπευτής πολυβόλου από την Πιαλεία Τρικάλων γεννηθείς το 1912.

Έπεσε χτυπημένος από βλήμα όλμου στις 5.00 το πρωί με τα πρώτα πυρά των Ιταλών υπερασπιζόμενος το 21^ο φυλάκιο στο ύψωμα 1934 στα ελληνοαλβανικά σύνορα που ανήκε στο 51^ο Σύνταγμα Πεζικού.

Το 21^ο φυλάκιο που ασφαλώς είχαν επισημάνει από προηγούμενες αναγνωρίσεις οι Ιταλοί δέχθηκε νωρίς το πρωί αιφνιδιαστικά τα πρώτα πυρά από πυροβολικό και βαρείς όλμους.

Συμπολεμιστές του στο 21^ο φυλάκιο από το Γοργογύρι Τρικάλων και το φανάρι Καρδίτσας, μετέφεραν την είδηση στη χήρα σύζυγό του Ελένη και τα τρία ορφανά πλέον παιδιά του Νικόλαο, Γεώργιο και Αλέξανδρο, ότι «ο Βασίλης χτυπήθηκε από όλμο νυχτούλα, με τα πρώτα πυρά, πάνω από το μάτι. Τον μετέφεραν λίγο πιο πίσω όπου ξεψύχισε».

Στο 51^ο Σύνταγμα Πεζικού υπηρετούσε και ο συγχωριανός του λοχίας Γιαννιός Χρήστος του Αποστόλου, γεννηθείς το 1910, ο οποίος στις 18-7-1999 είχε δηλώσει: «Εγώ ήμουν λίγο πιο πίσω. Ο Βασίλης ήταν στο φυλάκιο μπροστά. Διοικητή είχαμε τον Δαβάκη και μετά τον Κετσέα. Νύχτα, μπροστά από τις 5.00 ακούσαμε να πέφτουν βλήματα στο φυλάκιο. Ήρθε ένας και μου είπε.: Πάει ο χωριανός σου, τον έφαγαν με τους όλμους, τον χτύπησε το βλήμα πάνω από το μάτι, τον φέραμε

παραπίσω... Ήμουν ο πρώτος που τον έκλαψα. Είπαν τον παπά να τον διαβάσει. Τι τα θέλεις ο Βασίλης ήταν παλικάρι, τον έκλαψα καλά. Που τέτοια παιδιά σήμερα».

Την ίδια πληροφορία κατέθεσε και άλλος συμπολεμιστής στον Ντάκο Κωνσταντίνο του Αποστόλου, με την προσθήκη ότι οι τελευταίες του λέξεις ήταν: « Πάν' τα παιδούλια μ'».

Ο πρώτος τραυματίας αξιωματικός.

Είναι ο διοικητής του 3^{ου} τάγματος του 51^{ου} Συντάγματος Πεζικού, Ταγματάρχης Νικήτας Θωμάς ο οποίος τραυματίστηκε τις απογευματινές ώρες της 29^{ης} Οκτωβρίου 1940 στην προσπάθεια ανακατάληψης από τη μονάδα του των υψωμάτων Μούκα και Καζάνι.

«... Κατά την φάσιν ταύτην του αγώνος τραυματίζεται ο διοικητής του 3^{ου}/51 Τάγματος, πρώτος τραυματίας αξιωματικός των μαχών της Πίνδου. Ούτος δεν αποχωρεί του αγώνος αλλά παραμένει επί του πεδίου της μάχης μέχρις ου οι Ιταλοί τελικώς αποκρούονται».

Ο πρώτος νεκρός έφεδρος αξιωματικός και ο πρώτος νεκρός αξιωματικός.

Δύο ημέρες αργότερα την 1-11-1940, έπεσε νεκρός ο πρώτος αξιωματικός υπολοχαγός Διάκος Αλέξανδρος του Ιωάννη, που γεννήθηκε στη Χάλκη Δωδεκανήσου το 1911, διοικητής του 2^{ου} Λόχου του 4^{ου} Συντάγματος Πεζικού στην προσπάθειά ανακατάληψης του υψώματος Τσούκα.

Η έκδοση της ιστορίας Στρατού αναφέρει: «Κατά την τελευταίαν προσπάθειαν, ο εκ Δωδεκανήσου ηρωικός διοικητής του Λόχου Υπολοχαγός Διάκος Αλέξανδρος δέχεται ριπήν πολυβόλου και πίπτει νεκρός επικεφαλής του Λόχου του».

Τη διοίκηση του Λόχου αναλαμβάνει αμέσως ο Έφεδρος Ανθυπολοχαγός Ντάσκας Ελευθέριος του Χρήστου από τη Βάνια (Πλάτανος) Τρικάλων, γεννηθείς το 1912. Πέφτει και αυτός νεκρός λίγες στιγμές αργότερα στην ίδια επιχείρηση του Λόχου του.

Πηγή: Καθημερινή της Κυριακής, 31-10-1999.